

## Οι Άγιοι Ιάσων και Σωσίπατρος: Οι εκχριστιανιστές της νήσου Κερκύρας

/ [Γνώμες](#)



### • Γράφει ο Αριστείδης Γ. Θεοδωρόπουλος Εκπαιδευτικός

Ανάμεσα στους πιστούς μαθητές και εκλεκτούς συνεργάτες του θεηγόρου αποστόλου των Εθνών Παύλου είναι και οι τιμώμενοι από την Ορθόδοξη Εκκλησία μας στις 29 Απριλίου άγιοι απόστολοι Ιάσων και Σωσίπατρος, οι οποίοι εκχριστιάνισαν την ευλογημένη νήσο Κέρκυρα κατά την εποχή που βασίλευε ο σκληρόκαρδος Ρωμαίος ειδωολάτρης ηγεμόνας Κερκυλλίνος. Οι δύο αυτοί απόστολοι γνώρισαν τον απόστολο Παύλο στη Θεσσαλονίκη και αφού άκουσαν με προσοχή το πύρινο κήρυγμά του για τον Χριστό και την Ανάστασή Του, αναδείχθηκαν φαινοί πνευματικοί αστέρες και ένθερμοι διδάσκαλοι της χριστιανικής πίστεως. Μάλιστα ο απόστολος Παύλος στην προς Ρωμαίους επιστολή του, τους επαινεί και τους εγκωμιάζει, λέγοντάς τους «Σας ασπάζομαι Ιάσων και Σωσίπατρος, οι συγγενείς μου». Βεβαίως οι δύο απόστολοι δεν είχαν εξ αίματος συγγενική σχέση με τον απόστολο Παύλο, αφού ο Ιάσων καταγόταν κατ’

άλλους από την Ταρσό και κατ' άλλους από τη Θεσσαλονίκη, ο δε Σωσίπατρος καταγόταν από την Αχαΐα. Λόγω όμως της αρετής και της αγάπης τους έγιναν πιστοί και αφοσιωμένοι μαθητές και ακόλουθοι του αποστόλου των Εθνών, στη συνέχεια δε αναδείχθηκαν πύρινοι κήρυκες του Λόγου του Θεού σε Ανατολή και Δύση. Μάλιστα ο απόστολος Παύλος εμπιστεύτηκε στον άγιο Ιάσονα τη Μητρόπολη Ταρσού της Κιλικίας και στον άγιο Σωσίπατρο τη Μητρόπολη Ικονίου. Στις δύο αυτές επαρχίες εργάσθηκαν με ξεχωριστό ιεραποστολικό ζήλο για τη διάδοση της χριστιανικής αλήθειας. Μετά από την ευδόκιμη παρουσία τους αποφάσισαν και οι δύο να συνεχίσουν το θεάρεστο έργο τους στη Δύση.



**Φορητή εικόνα των Αγίων Ιάσονος και Σωσιπάτρου στον Ιερό Προσκυνηματικό Ναό Αγίου Σπυρίδωνος Κερκύρας, έργο του Σπυρίδωνος Σπεράντζα (Β' μισό του 18ου αιώνα).**

Έτσι το 67 μ.Χ. έφτασαν και εγκαταστάθηκαν στην Κέρκυρα και ανήγειραν έξω από τα τείχη της πόλεως έναν ωραιότατο ναό επ' ονόματι του αγίου ενδόξου πρωτομάρτυρος Στεφάνου. Ο ναός αυτός αποτέλεσε νυχθημερόν το κέντρο της διαδόσεως της χριστιανικής πίστεως και της μυστηριακής ζωής της Εκκλησίας. Όμως μια νύχτα και ενώ οι δύο άγιοι προσεύχονταν, εμφανίστηκαν μερικοί ειδωλολάτρες και τους ρώτησαν, ποια είναι η θρησκεία, την οποία διδάσκουν και στο όνομα της οποίας επιτελούν θαύματα που ξεπερνούν την ανθρώπινη λογική. Τότε οι άγιοι απάντησαν ότι η πίστη τους είναι αληθινή και άμωμη και δεν είναι αποτέλεσμα λογικών αποδείξεων. Γι' αυτό και δεν γίνεται κατανοητή με αποδεικτικά λόγια, αλλά το θεμελιώδες είναι να πιστεύει κανείς με τα έργα και τις πράξεις του και όχι να προσπαθεί κανείς να αποδείξει την πίστη με τα λόγια. Μόλις οι ειδωλολάτρες άκουσαν αυτούς τους πνευματικούς λόγους από τους δύο αποστόλους, εγκολπώθηκαν τον Σωτήρα Χριστό και βαπτίσθηκαν χριστιανοί. Η ιεραποστολική δράση των αγίων Ιάσονος και Σωσιπάτρου προσέλκυσε και άλλους στη χριστιανική αλήθεια, γεγονός που εξαγρίωσε τον ειδωλολάτρη ηγεμόνα Κερκυλλίνο, ο οποίος διέταξε να οδηγηθούν ενώπιόν του. Ο ηγεμόνας τους ρώτησε από πού έρχονται και γιατί διδάσκουν μια θρησκεία, η οποία έρχεται σε αντίθεση με τη λατρεία των ρωμαϊκών θεών. Τότε οι δύο απόστολοι απάντησαν ότι έχουν γίνει μαθητές των πνευματοφόρων και θεοκηρύκων αποστόλων του Χριστού και βρίσκονται εδώ για να απομακρυνθούν οι άνθρωποι από τους ψεύτικους θεούς και να ασπασθούν τον ένα και αληθινό Θεό, ο Οποίος είναι και ο δημιουργός του σύμπαντος. Τότε ο ηγεμόνας τους κάλεσε να αρνηθούν τον Ιησού Χριστό και να προσφέρουν θυσία στους ειδωλολατρικούς θεούς, διότι διαφορετικά θα υποστούν φρικτά και ανήκουστα βασανιστήρια. Οι άγιοι απάντησαν όμως με παρρησία, ότι ο ηγεμόνας μπορεί να βασανίσει ανελέητα τα σώματά τους, αλλά δεν έχει καμία εξουσία στην ψυχή τους, διότι αυτή είναι δοσμένη μόνο στον Ιησού Χριστό. Ο Κερκυλλίνος όμως παρέμεινε αμετακίνητος στην πρότασή του και πίεζε τους δύο αποστόλους να θυσιάσουν στους ανύπαρκτους θεούς. Στην επιμονή του αυτή οι άγιοι αποκάλεσαν τον ηγεμόνα εχθρό κάθε δικαιοσύνης και αλήθειας και υιό του διαβόλου, αφού ονομάζει θεούς αυτούς που διαπράττουν εγκλήματα και επιδίδονται σε μεθύσια, ασέλγειες και μαγείες.



## **Φορητή εικόνα των Αγίων Ιάσονος και Σωσιπάτρου στον ομώνυμο Ιερό Ναό Κερκύρας**

Στο άκουσμα αυτών των λόγων ο ηγεμόνας διέταξε εξαγριωμένος να οδηγηθούν οι δύο απόστολοι στη φυλακή, μέσα στην οποία υπήρχαν επτά ληστές. Ένας από αυτούς, ονόματι Σατορνίνος, είδε έναν ωραίο και ακτινοβολούντα νεανία να βαδίζει μπροστά από τους δύο αποστόλους, τη στιγμή που εισέρχονταν στη φυλακή. Ο Σατορνίνος διηγήθηκε το θαυμαστό αυτό γεγονός και οι άγιοι κάλεσαν αυτόν και τους υπόλοιπους ληστές να πιστέψουν στον Ιησού Χριστό, ο Οποίος απέστειλε τον Άγγελο Του για να σώσει και να προστατεύσει όσους ελπίζουν σε Εκείνον. Τότε ο Σατορνίνος και οι υπόλοιποι έξι ληστές, Ιακίσχος, Φαυστιανός, Ιανουάριος, Μαρσάλιος, Ευφράτιος και Μαμμίνος, ζήτησαν από τους αγίους να προσευχηθούν γι' αυτούς, γιατί είχαν περάσει οχτώ ημέρες και ήταν νηστικοί. Μόλις οι άγιοι προσευχήθηκαν, μια άρρητη ευωδία πλημμύρησε τη φυλακή, γεγονός που έγινε αντιληπτό και από τον δεσμοφύλακα Αντώνιο, ο οποίος σηκώθηκε από το κρεβάτι του. Μάλιστα τα μεσάνυχτα είδε να διαπερνά τη φυλακή ένα δυνατό φως και ένα λευκό περιστέρι να πετά πάνω από τους αγίους. Τότε έντρομος από το θαύμα, άνοιξε τις πόρτες της φυλακής και έπεσε γονατιστός μπροστά στα πόδια των δύο αγίων, ζητώντας τη βοήθεια του ενός και αληθινού Θεού. Ο άγιος Ιάσων βάπτισε τότε χριστιανούς τόσο τον δεσμοφύλακα Αντώνιο όσο και τους επτά ληστές. Μόλις ο Κερκυλλίνος πληροφορήθηκε τα γεγονότα, διέταξε να παρουσιασθεί ενώπιόν του ο Αντώνιος. Όταν όμως οι στρατιώτες εισήλθαν στη φυλακή, είδαν έναν ακτινοβολούντα νέο να κρατά στο δεξί του χέρι Σταυρό και στο αριστερό ρομφαία, ενώ υπήρχαν και άλλοι δέκα άνδρες στολισμένοι με χρυσά στεφάνια, οι οποίοι έψαλαν «Άγιος, Άγιος, Άγιος Κύριος Σαβαώθ, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου». Οι στρατιώτες έφυγαν έκπληκτοι και ανήγγειλαν στον ηγεμόνα όλα όσα είδαν και άκουσαν στη φυλακή. Ο Κερκυλλίνος εξοργίστηκε και πιστεύοντας ότι τα θαυμαστά αυτά γεγονότα είναι μαγείες, κάλεσε κάποιον μάγο και του ζήτησε να επιτελέσει με τη δύναμη του Δία ένα θαύμα για να σταματήσει να πιστεύει ο λαός της Κέρκυρας στον Θεό των αγίων Ιάσονος και Σωσιπάτρου. Τότε ο μάγος πήρε δύο βόδια, ένα αλέτρι και σιτάρι και αφού όργωσε το χωράφι και έσπειρε το σιτάρι, αμέσως το σιτάρι βλάστησε και έβγαλε στάχυ. Αφού το θέρισε και το άλεσε, το ζύμωσε ψωμί και το έφερε στον ηγεμόνα. Εκείνος έμεινε κατάπληκτος και αφού γεύθηκε το ψωμί, φώναξε ότι ο Δίας είναι ο πιο μεγάλος και δυνατός θεός, ενώ δεν έκρυψε την απορία του για το ότι οι άνθρωποι παρασύρονται από τους δύο αποστόλους και τη θρησκεία που διδάσκουν. Την επόμενη ημέρα ο ηγεμόνας πήγε στη φυλακή και έδωσε εντολή να έρθει ενώπιόν του ο δεσμοφύλακας Αντώνιος. Με ιδιαίτερη σκληρότητα τον ρώτησε, γιατί εγκατέλειψε τους πατρογονικούς θεούς και

ακολουθεί τους πλανημένους χριστιανούς. Ο Αντώνιος δεν απάντησε, αλλά έκανε μόνο το σημείο του Σταυρού, γεγονός που εξόργισε τον ηγεμόνα, ο οποίος διέταξε να του κόψουν το δεξί χέρι. Στη συνέχεια ο ηγεμόνας ρώτησε τον δεσμοφύλακα πώς και δεν κατάφερε να τον σώσει ο Θεός του. Εκείνος όμως απάντησε ότι ο Θεός που πιστεύει μπορεί τα αδύνατα να τα κάνει δυνατά, αλλά επιτρέπει τα βασανιστήρια για να καθαριστεί από τις αμαρτίες και να συναριθμιστεί στους εκλεκτούς Του, δεδομένου ότι είναι ο μόνος αληθινός και ισχυρός Θεός, που χαρίζει την πραγματική σωτηρία και δημιουργήσε το σύμπαν. Η θαρραλέα αυτή ομολογία πίστεως του Αντωνίου εξαγρίωσε τον ηγεμόνα σε τέτοιο βαθμό, ώστε έδωσε εντολή να του κοπεί και το αριστερό χέρι και στη συνέχεια και τα δύο του πόδια. Ο Αντώνιος υπέμεινε με καρτερία και υπομονή τα φρικτά βασανιστήρια, ενώ παρουσιάσθηκε Άγγελος Κυρίου για να τον εμψυχώσει στο ένδοξο μαρτύριο. Στη συνέχεια προσευχήθηκε στον Κύριο και Τον ευχαρίστησε, διότι αξιώθηκε να υποστεί για χάρη Του τόσα βασανιστήρια. Ο σκληρόκαρδος χριστιανομάχος ηγεμόνας του είπε ότι θα τον τιμωρήσει ακόμη σκληρότερα, αλλά ο Αντώνιος του απάντησε ότι ο Ιησούς Χριστός έχει τέτοια δύναμη, που θα το διαπιστώσει αμέσως. Εκείνη τη στιγμή, αφού στράφηκε προς τον Ουρανό, ζήτησε από τον Κύριο να τιμωρήσει όσους Τον πολεμούν, για να δουν στην πράξη τη δύναμη και το απέραντο μεγαλείο Του. Αμέσως έπεσε φωτιά στο παλάτι μαζί με μια φοβερή βροντή, με αποτέλεσμα να καούν η γυναίκα του ασεβούς ηγεμόνα και οι δύο υιοί του. Το γεγονός αυτό προκάλεσε τον τρόμο στους κατοίκους της Κέρκυρας, πολλοί δε από αυτούς ασπάσθηκαν τη χριστιανική πίστη. Ο φόβος κατέλαβε και τον ίδιο τον ηγεμόνα, ο οποίος έδωσε αμέσως εντολή να του φέρουν ενώπιόν του τον Αντώνιο. Ο ηγεμόνας προσπάθησε να ερμηνεύσει την καταστροφή του παλατιού του ως αποτέλεσμα μαγείας, αλλά ο Αντώνιος ομολόγησε με παρρησία τη δύναμη του Ιησού Χριστού, ο οποίος εξουσιάζει τα πάντα. Τότε ο χριστιανομάχος Κερκυλλίνος επιχείρησε να τον αρπάξει με τα ίδια του τα χέρια, αλλά έμεινε ακίνητος, διότι τα χέρια του παρέλυσαν. Αλλά και το νέο αυτό θαύμα δεν παραδειγματίσε τον ασεβή και σκληρόκαρδο ηγεμόνα, ο οποίος διέταξε να τον οδηγήσουν έξω από την πόλη και να τον αποκεφαλίσουν. Ο ένδοξος μάρτυς Αντώνιος προσευχήθηκε, ζητώντας από τον Θεό να τον συναριθμήσει στις σκηνές των δικαίων Του. Τη στιγμή εκείνη ακούσθηκε αμέσως φωνή από τον Ουρανό, η οποία χαιρέτισε τον υπέρ Χριστού αγώνα του αθλητού Αντωνίου, ο οποίος ψάλλοντας παρέδωσε την αγία του ψυχή στα χέρια του Θεού. Το ιερό του λείψανο παρέλαβε ο πρεσβύτερος Θεοδόσιος, ο οποίος μαζί και με άλλους χριστιανούς, το ενταφίασαν στο μέσο του ναού του αγίου πρωτομάρτυρος Στεφάνου.



**Φορητή εικόνα του Αγίου Ιάσονος, έργο του Εμμανουήλ Τζάνε το 1649,  
στον Ιερό Ναό Αγίων Ιάσονος και Σωσιπάτρου Κερκύρας**

Ο ασεβής ηγεμόνας διέταξε να παρουσιασθούν μπροστά του οι άγιοι Ιάσων και Σωσίπατρος και τους απείλησε ότι θα υποστούν φρικτά βασανιστήρια, εάν δεν απορρίψουν τη χριστιανική θρησκεία. Τότε οι δύο απόστολοι διακήρυξαν περίτρανα την αγάπη και την πλήρη αφοσίωσή τους στον ένα και αληθινό Θεό με τις τρεις υποστάσεις Του, και ότι είναι προετοιμασμένοι να υποστούν το οποιοδήποτε βασανιστήριο για χάρη Του, αφού γι' αυτούς ο μεν Ιησούς Χριστός είναι η ζωή, ο δε θάνατος για το όνομα Εκείνου είναι δόξα και κέρδος. Ο ηγεμόνας προσπάθησε να τους μεταπείσει, δίδοντας ως παράδειγμα τα βασανιστήρια που υπέστη ο δεσμοφύλακας Αντώνιος. Οι δύο απόστολοι του απάντησαν ότι με τα βασανιστήρια αναδείχθηκε ο Αντώνιος αθλητής του Χριστού και έλαβε τον στέφανο της αφθαρσίας. Η απάντηση αυτή τον εξαγρίωσε και κάλεσε κατόπιν τους αγίους να θυσιάσουν στους προγονικούς θεούς και να εγκαταλείψουν τις μαγείες που χρησιμοποιούν, διότι εκείνος διαθέτει μάντεις με πολύ ισχυρότερη δύναμη. Τότε ο άγιος Ιάσων ζήτησε από τον ηγεμόνα να του φέρει τους μάγους εκείνους, που διαθέτουν τέτοια εξουσία και δύναμη. Αμέσως ο Κερκυλλίνος έφερε τον μάγο που σε μια ώρα έσπειρε, θέρισε και ζύμωσε ψωμί. Αυτός άρχισε να τραγουδά και με το τραγούδι του άρχισαν να χορεύουν τα άλογα και να κινούνται τα φυτά και οι πέτρες. Το γεγονός προκάλεσε τον θαυμασμό και την απορία του συγκεντρωμένου πλήθους, αλλά ο άγιος ρώτησε τον μάγο, εάν έχει τελειώσει με τις μαγείες του. Εκείνος τότε τον προκάλεσε να αποδείξει, εάν διαθέτει μεγαλύτερη δύναμη. Κατόπιν ο άγιος, αφού άπλωσε το χέρι του πάνω στον μάγο, του είπε να εξαφανισθεί και τότε ο μάγος ξεψύχησε και για πολλή ώρα στεκόταν σαν λίθινο άγαλμα. Μάλιστα μαζί με τον μάγο εξαφανίσθηκαν και όλα τα σατανικά τεχνάσματα της απάτης του. Μόλις το πλήθος είδε το θαυμαστό αυτό γεγονός, ανεφώνησε «Μέγας ο Θεός του Ιάσονος και του Σωσιπάτρου, αφού είναι ο μόνος Θεός, ο Οποίος επιτελεί αληθινά θαύματα». Τα γεγονότα εξόργισαν τον ηγεμόνα, ο οποίος διέταξε να φυλακιστούν οι δύο απόστολοι και να του φέρουν για ανάκριση τον Σατορνίνο και τους υπόλοιπους φυλακισμένους ληστές. Μόλις πληροφορήθηκαν οι ληστές ότι θα προσέλθουν στο δικαστήριο, ο Σατορνίνος τους κάλεσε να αγωνιστούν για την αγάπη και τη δόξα του Χριστού, ζήτησαν δε από τους αγίους Ιάσωνα και Σωσίπατρο να προσευχηθούν για να ενισχυθούν στον αγώνα τους. Μάλιστα ο έπαρχος Καρπιανός έδωσε την εντολή να αλυσοδέσουν από τον λαιμό τους ευσεβείς ληστές και να τους σύρουν στους δρόμους της πόλεως με την κατηγορία ότι είναι χριστιανοί και υβριστές των πατρογονικών θεών. Όταν οδηγήθηκαν στο δικαστήριο, ομολόγησαν με ξεχωριστή γενναιότητα την πίστη τους στον αληθινό Θεό και στη συνέχεια μεταφέρθηκαν στη φυλακή.



Η ΕΙΣ  
ΠΑΡΘΕΝΟΜΕΤΕΡΑ  
ΒΑΣΙΛΥΣ ΚΑΡΠΟΥ

14



## **Φορητή εικόνα της Αγίας παρθενομάρτυρος Κερκύρας στον Ιερό Ναό Αγίων Ιάσονος και Σωσιπάτρου Κερκύρας**

Η δεκαπεντάχρονη κόρη του ειδωλολάτρη ηγεμόνα, που έφερε το όνομα Κερκύρα, βλέποντας τους αλυσοδεμένους χριστιανούς, θέλησε να πληροφορηθεί τον λόγο για τον οποίο είναι δεμένοι με αλυσίδες. Μόλις έμαθε ότι υπομένουν όλες αυτές τις ταλαιπωρίες στο όνομα του Ιησού Χριστού, παρουσιάσθηκε στον πατέρα της και του δήλωσε ότι είναι χριστιανή και πιστεύει στον Σωτήρα Χριστό. Η θαρραλέα ομολογία της Κερκύρας άφησε άναυδο τον ηγεμόνα και στη συνέχεια ρώτησε μήπως επηρεάστηκε και γαλουχήθηκε από τη διδασκαλία των αγίων Ιάσονος και Σωσιπάτρου. Η ευσεβής όμως Κερκύρα ομολόγησε με παρρησία ότι ο Θεός των δύο αγίων είναι Εκείνος που τη φώτισε και της υπέδειξε τον δρόμο της αληθείας, αυτοί δε που θυσιάζονται για τον Ιησού Χριστό είναι ευτυχισμένοι, διότι ζουν αιώνια. Γι' αυτό και εκείνη είναι πρόθυμη να μαρτυρήσει για το όνομά Του. Η σθεναρή αυτή ομολογία πίστεως εξόργισε τον Κερκυλλίνο και δεν ήξερε τί να πράξει. Ο έπαρχος Καρπιανός του πρότεινε να την αφήσει ελεύθερη μήπως και συνετισθεί και αλλάξει γνώμη. Η Κερκύρα όμως επιδόθηκε σε αγαθοεργίες, αφού διένειμε στους φτωχούς όλα τα κοσμήματά της. Μόλις ο ηγεμόνας πληροφορήθηκε τη φιλόνητη αυτή δραστηριότητα της κόρης του, την παρέδωσε στον έπαρχο για να την βασανίσει ανελέητα. Έτσι σύρθηκε με βιαιότητα έξω από την πόλη της Κέρκυρας και εκεί άρχισαν να την κατακρεουργούν με βαναυσότητα. Η ένδοξος όμως παρθενομάρτυς ευχαρίστησε τον Ιησού Χριστό, ο Οποίος την αξίωσε να υποστεί τέτοιο μαρτύριο, ζήτησε δε να την ενισχύσει μέχρι τέλους. Στη συνέχεια οδηγήθηκε στο δικαστήριο και εκεί την παρότρυναν να θυσιάσει στους ειδωλολατρικούς θεούς, να νυμφευτεί και να γίνει κληρονόμος της βασιλικής περιουσίας. Όμως η Κερκύρα έμεινε σταθερή και ακλόνητη στην πίστη της στον Κύριο και δήλωσε ότι κανένα βασανιστήριο δεν πρόκειται να τη λυγίσει και να τη μεταπίσει. Στη συνέχεια οδηγήθηκε στη φυλακή, ενώ ο πατέρας της ενημερώθηκε για την αμετάβλητη γνώμη της. Τότε εξοργισμένος ο ηγεμόνας έστειλε στη φυλακή κάποιον Αιθίοπα με σκοπό να διαφθείρει την κόρη του, αλλά η Πρόνοια του Θεού προστάτευσε την άμωμη Κερκύρα, αφού στην είσοδο της φυλακής στάθηκε ως φρουρός μια αρκούδα. Μόλις ο Αιθίοπας πλησίασε τη φυλακή, όρμησε εναντίον του η αρκούδα και αφού τον έριξε κάτω, άρχισε να τον κατασπαράζει. Σ' αυτό το θέαμα η Κερκύρα έτρεξε και διέταξε την αρκούδα να αφήσει τον Αιθίοπα. Το θηρίο υπάκουσε στη θεία εντολή της παρθενομάρτυρος, η οποία απευθυνόμενη στον Αιθίοπα, προσπάθησε να τον συνετίσει και να του δείξει το μεγαλείο και τη δύναμη του Θεού. Ο Αιθίοπας ζήτησε τη συγχώρηση της Κερκύρας και δήλωσε ότι πιστεύει στον Ιησού Χριστό. Τότε η Κερκύρα του έδωσε έναν ξύλινο Σταυρό και αφού έλαβε το όνομα Χριστόδουλος, έφυγε και άρχισε να κηρύττει μέσα στην πόλη τα

μεγαλεία του ενός και αληθινού Θεού, λέγοντας τη φράση: «Τον Χριστό ζητώ και Αυτόν ποθώ και προσκυνώ». Αυτή τη φράση δήλωσε με παρρησία κρατώντας τον Σταυρό και μπροστά στον χριστιανομάχο ηγεμόνα, όταν τον κάλεσε και τον επέπληξε για την αλλαγή της στάσης του. Κατ' εντολή του δε φονεύτηκε ξαπλωμένος πάνω σε ξύλο και αφού πριονίστηκε στη μέση του κεφαλιού, σφαγιάσθηκε μ' ένα τσεκούρι. Ο έπαρχος μετέβη κατόπιν στη φυλακή για να πάρει την παρθενομάρτυρα Κερκύρα, αλλά εμποδιζόταν από την αρκούδα, η οποία τον κυνηγούσε. Τότε κατ' εντολή του ηγεμόνα αποφασίστηκε να μεταφερθούν ξύλα και να βάλουν φωτιά για να κάψουν την Κερκύρα μαζί με την αρκούδα. Η φωτιά προκάλεσε τη φυγή της αρκούδας, ενώ η ευσεβής κόρη έμεινε με τη χάρη του Θεού αβλαβής, προσευχόμενη στον Κύριο, αφού η φωτιά είχε μετατραπεί σε δροσερό άνεμο. Όλοι πίστευαν ότι η Κερκύρα είχε κατακαεί, αλλά όταν οι στρατιώτες είδαν την κόρη του ηγεμόνα σώα και αβλαβή, ενημέρωσαν τον ασεβή πατέρα της για το παράδοξο αυτό θαύμα. Ο ηγεμόνας κάλεσε την κόρη του και προσπάθησε να τη συνετίσει και να την επαναφέρει στη θρησκεία των ειδωλολατρικών θεών. Η Κερκύρα όμως εξοργίστηκε και τον επέπληξε για την ασέβειά του απέναντι στον Ιησού Χριστό και στα θαύματα που επιτελεί. Η σθεναρή στάση της Κερκύρας προκάλεσε τόσο πολύ τον θυμό του πατέρα της, ώστε έδωσε την εντολή να τη σκοτώσουν. Η παρθενομάρτυς οδηγήθηκε έξω από την πόλη και αφού την κρέμασαν ανάποδα, άρχισαν να τη λιθοβολούν, μέχρι που παρέδωσε την αγία της ψυχή στον Κύριο. Το πολύαθλο σώμα της ενταφιάσθηκε μαζί με το σώμα του Χριστοδούλου του Αιθίοπος από τον πρεσβύτερο Θεοδόσιο, ενώ πολλοί χριστιανοί έβλεπαν τη νύχτα σ' εκείνον τον τόπο μια στήλη φωτός και άκουγαν υμνωδίες.



### **Η Λειψανοθήκη με τα Ιερά Λείψανα των Αγίων Ιάσωνος και Σωσιπάτρου στον ομώνυμο ιστορικό Ιερό Ναό Κερκύρας**

Μετά τη μαρτυρική τελείωση της αγίας Κερκύρας οδηγήθηκαν έξω από την πόλη οι επτά ληστές και θανατώθηκαν, κατακαίγοντάς τους μέσα σε μεγάλα καζάνια, που έβραζαν και περιείχαν πίσσα, λάδι και κερί. Κατά τη διάρκεια αυτού του φρικτού μαρτυρίου ο Σατορνίνος προσευχήθηκε στον Κύριο και τότε μια βροντερή φωνή ακούστηκε από τον Ουρανό, που εμψύχωνε αυτόν και τους υπόλοιπους και τους καλούσε να απολαύσουν τον στέφανο της αφθαρσίας. Μετά το θαυμαστό αυτό γεγονός οι περισσότεροι κάτοικοι της πόλεως ομολόγησαν ότι είναι και αυτοί χριστιανοί. Τα τίμια λείψανα των επτά μαρτύρων ενταφιάσθηκαν με την πρέπουσα τιμή σ' έναν ειδωλολατρικό ναό, αφού προηγουμένως οι χριστιανοί έσπασαν όλα τα ειδωλολατρικά αγάλματα που υπήρχαν μέσα σ' αυτόν. Μόλις πληροφορήθηκε ο χριστιανομάχος Κερκυλλίνος τα γεγονότα, εξοργίστηκε τόσο πολύ, ώστε σκέφθηκε να κάψει τα λείψανα των μαρτύρων και στη συνέχεια να θανατώσει όλους τους πιστούς. Το καταστροφικό αυτό σχέδιο έγινε γνωστό στους αγίους Ιάσωνα και Σωσίπατρο, οι οποίοι ευρισκόμενοι στη φυλακή, προσευχήθηκαν στον Θεό για να αποτρέψει μια τέτοια καταστροφή και να προστατεύσει τους χριστιανούς. Με τη

χάρη του Θεού ένας φοβερός δράκοντας εμφανίστηκε και απέτρεψε την καταστροφή των λειψάνων των μαρτύρων, ενώ οι χριστιανοί μετέβησαν σ' ένα νησάκι δίπλα στην πόλη της Κέρκυρας και αφού ανήγειραν ναό, προσεύχονταν για τη σωτηρία και τη λύτρωσή τους. Ο παρανοϊκός Κερκυλλίνος αποφάσισε να καταλάβει με όλο το στρατό το νησάκι και να θανατώσει τους χριστιανούς. Φτάνοντας όμως στη μέση της θάλασσας, ξέσπασε μια τρομερή ανεμοθύελλα με αποτέλεσμα να καταποντιστεί στο βυθό ο χριστιανομάχος ηγεμόνας μαζί με τα στρατεύματά του. Ο πιστός λαός χάρηκε και δόξασε τον Θεό για την παραδειγματική τιμωρία και καταστροφή του παρανοϊκού Κερκυλλίνου.



## **Ο οικοδομηθείς περί το 1000 μ.Χ. βυζαντινός Ιερός Ναός των Αγίων Ιάσονος και Σωσιπάρχου Κερκύρας**

Μετά τον θάνατο του ηγεμόνα οι άγιοι Ιάσων και Σωσίπατρος βγήκαν από τη φυλακή και συνέχισαν να διδάσκουν τον λόγο του Θεού. Τον Κερκυλλίνο διαδέχθηκε ο Δατιανός, ο οποίος διέταξε να του φέρουν ενώπιόν του τους δύο αποστόλους. Μόλις παρουσιάστηκαν οι άγιοι, ο νέος ηγεμόνας εξέφρασε την έντονη αντίθεσή του για τη νέα θρησκεία, που προσπαθούν να επιβάλλουν οι δύο απόστολοι. Ο άγιος Ιάσων ομολόγησε με παρρησία τη χριστιανική του πίστη, ενώ στην επιμονή του Δατιανού να προσκυνήσουν τους ψεύτικους θεούς, διότι διαφορετικά θα υποβληθούν σε σκληρά βασανιστήρια, οι δύο απόστολοι διακήρυξαν με όλη τους τη δύναμη την πίστη τους στον Ιησού Χριστό. Τότε ο ηγεμόνας διέταξε να φέρουν ένα σιδερένιο βυτίο και να κάψουν μέσα σ' αυτό τον άγιο Σωσίπατρο, όπως και έγινε. Η φωτιά όμως διαπέρασε το βυτίο και έκαψε και πολλούς από αυτούς που βρίσκονταν εκεί. Το θλιβερό αυτό γεγονός προκάλεσε τον θρήνο των χριστιανών και μάλιστα ευαισθητοποίησε και τον Δατιανό, ο οποίος αφού μετάνιωσε για την πράξη του, ασπάσθηκε τον χριστιανισμό. Στη συνέχεια πήραν το σώμα του αγίου Σωσιπάρχου για να το κηδεύσουν, αλλά ο λαός πίστεψε ακόμη περισσότερο στον Κύριο, όταν είδε ότι το σώμα ήταν σώο και άθικτο από τη φωτιά. Μετά τον ενταφιασμό ο άγιος Ιάσων επανέφερε στην πόλη όλους τους πιστούς, οι οποίοι βρίσκονταν στο νησάκι, και τους βάπτισε χριστιανούς. Μεταξύ αυτών που βαπτίσθηκαν ήταν και ο Δατιανός, στον οποίο δόθηκε το όνομα Σεβαστιανός. Η εκχριστιανοποίηση της Κέρκυρας ενισχύθηκε ακόμη περισσότερο με την ανέγερση πολυπληθών ιερών ναών σε όλο το νησί, αλλά και με την καταστροφή ειδωλολατρικών ναών. Μάλιστα ο Σεβαστιανός ανήγειρε τον ναό του αγίου αποστόλου Ανδρέου στον τόπο, όπου ετάφη ο άγιος Σωσίπατρος. Αφού έζησε με μετάνοια και προσευχή, παρέδωσε το πνεύμα του.

Όμως μετά από έναν χρόνο ο μονάκριβος δωδεκάχρονος υιός του βασιλιά Σεβαστιανού αρρώστησε και τελικά απεβίωσε. Τότε η μητέρα του έτρεξε στον άγιο Ιάσωνα και τον παρακάλεσε να προσευχηθεί στον Κύριο για να αναστηθεί το νεκρό παιδί της. Ο άγιος προσευχήθηκε και αφού έπιασε το χέρι του παιδιού, του είπε «παιδί μου στο όνομα του Ιησού Χριστού του Υιού του Θεού, σήκω από το κρεβάτι». Τότε η θεία χάρις ανέστησε το νεκρό παιδί και όλοι δόξασαν τον Θεό για το θαυμαστό αυτό γεγονός. Άλλωστε ο άγιος είπε στη μητέρα του αναστημένου παιδιού ότι «όσα είναι αδύνατα για τους ανθρώπους, είναι δυνατά για τον Θεό». Αλλά τα θαύματα του αγίου Ιάσονος συνεχίστηκαν, αφού με την προσευχή του στον Ιησού Χριστό, απάλλαξε από τα ακάθαρτα πνεύματα μια πλούσια γυναίκα και θεράπευσε πολλούς ασθενείς και δαιμονισμένους. Ο άγιος Ιάσων, αφού

ολοκλήρωσε το θεάρεστο έργο του και την αποστολή του και αφού ενουθέτησε τον λαό της Κέρκυρας, ώστε να συνεχίσει να ζει κατά Χριστόν με αγάπη και ομόνοια, παρέδωσε το πνεύμα του σε ηλικία εξήντα ετών στις 29 Απριλίου. Ενταφιάσθηκε με τις πρέπουσες τιμές δίπλα από τον τάφο του αγίου Σωσιπάτρου σύμφωνα με την επιθυμία του.



### ***Ο ιστορικός Ιερός Ναός των Αγίων Ιάσονος και Σωσιπάτρου Κερκύρας***

Οι τάφοι αυτοί σώζονται μέχρι σήμερα στον ομώνυμο ιερό ναό των αγίων, ο οποίος οικοδομήθηκε περί το 1000 μ.Χ. στη θέση του ναού του αγίου αποστόλου Ανδρέου του Πρωτοκλήτου. Στον ιστορικό ιερό ναό των αγίων Ιάσονος και Σωσιπάτρου, ο οποίος είναι δικιόνιος σταυροειδής εγγεγραμμένος με οκτάπλευρο τρούλο και αποτελεί το σημαντικότερο βυζαντινό μνημείο της Κέρκυρας, φυλάσσονται και τα περισωθέντα ιερά λείψανα των αγίων, τα οποία το 1633 είχε αφαιρέσει από τους τάφους τους ο Λατίνος Επίσκοπος της Κέρκυρας Βενέδικτος Βραγαδίνος και τα οποία εναποτέθηκαν στις 10 Νοεμβρίου 1944 κατόπιν ενεργειών του αιιδίου Μητροπολίτου Κερκύρας και Παξών κυρού Μεθοδίου Κοντοστάνου ( 7 Ιουνίου 1881 - + 18 Μαΐου 1972).



***Το εσωτερικό του ιστορικού Ιερού Ναού Αγίων Ιάσονος και Σωσιπάτρου  
Κερκύρας***

**Βιβλιογραφία**

- Βίος, Μαρτύριον και Ακολουθία των αγίων του Χριστού αποστόλων Κερκύρας Ιάσονος και Σωσιπάτρου, Εκδόσεις Απόστροφος, Κέρκυρα 1995.